

hvorum der var Tale, var Rysstrækningen mellem Stagen og Frederikshavn. Det er neppe Sagen. Det, der er Tale om, er udenfor Sammel-Stagen, altsaa paa Nordfiden, hvor Havet skjærer ind og borttager Landet i en meget foruroligende Grad, og der kan efter mit Skjøn være samme Anledning til at anvende Rysstikkingsarbejde der, som der har været paa Vestkysten. Medens jeg omtaler Forholdene ved Stagen, kan jeg ikke undlade at fremdrage et Punkt, som jeg tror trænger overordentlig haardt til, at der skal gøres Noget ved det, og det er Veiforbindelsen mellem Stagen og det øvrige Land. Stagens Befolkning indtager allerede nu et saa fortløftigt Standpunkt i vor hele Civilisation og er saa bekjendt for sin Øphjertethed og den Hebebonhed, hvormed den offerer sit Liv for at redde sine Medmennesker, at den sikkert af den Grund har tildraget sig Andres Opmærksomhed. Naar man imidlertid ser hen til, hvorledes de lokale Forhold i Virkeligheden ere, de Forhold, hvorunder Befolkningen lever, vil man se, at ca. 350 Fiskere, der udelukkende ernære sig af deres Fangst, som vil erkjendes at være forbunden med overordentlig store Vanskeligheder og Farer, aarlig fiske ca. 4½ Million Fisk, der kun udbringes til et Beløb af ca. 230,000 Kr. Det vil vistnok erkjendes, at det er et overordentlig lille Beløb, som her indvindes til at ernære de talrige Familier. Der-til kommer saa, at hvis deres Fangst, som er deres Hovedernæring, kunde blive bragt paa det rette Marked, som er Sydskand, vilde den kunne udbringes om ikke til det dobbelte Beløb, saa dog tilnærmelsesvis derop til. Betingelsen for, at de kunne bringe deres Fisk i frisk Tilstand paa dette Marked, er imidlertid, at de faae en Forbindelse med Statsbanenettet, hvorved de kunne blive satte i Stand dertil, og denne Forbindelse maa jo være en Jernbane fra Stagen til Statsbanerne. Nu er der og har der været talt om, at der skal anlægges en Vej til Stagen, men naar der virkelig bliver Tale om at anlægge en saadan Vej, som vil koste overordentlig meget, netop fordi Materialet skal føres langveis fra dertil, vil jeg dog meget henstille til den høitærede Minister, om det ikke vilde være formaalstjenligt istedetfor at anlægge en saa kostbar Vej, som det vil blive, da at anlægge en letsporet Jernbane. Det er kun dette, jeg vil henstille til den høitærede Minister, og jeg finder saameget mere Anledning til at fremdrage denne Sag nu, som jeg tror at vide, at Hjørring Amtsraad vil støtte den efter sin bedste Gyne.

Medens jeg har Ordet, kan jeg ganske vist ikke undlade at omtale de store Spørgsmaal, som nu staa paa Dagsordenen, og jeg kan saameget mindre undlade at gøre det, som den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Magen), der

igaar aabnede Forhandlingerne, udtalte sig paa en Maade, som gjorde et, jeg vil sige, smerteligt Indtryk paa mig. Jeg skal, for at man kan komme til den rette Forstaaelse af det, der kan ligge de forskjellige Medlemmer saavel af dette Thing som af det andet Ting imellem, inddele Spørgsmaalet i 3 Afsnit. Til det første Afsnit vil jeg henregne, hvor Striden skal søges, til det andet, hvad der foreslaas som Foranstaltning til at skaffe Enighed tilveie, og til det tredje, hvad Følgen muligen vil blive i Fremtiden af en saadan tilveiebragt Enighed. Hvad det første Spørgsmaal angaar, hvor Striden er at søge, saa er det overordentlig let at besvare det, thi det er jo en Strid om Finantslovens Vedtagelse og om de gamle Bekjendte, de tre Stridsspørgsmaal paa Finantsloven, nemlig Dyrtidsilløget, Panderskibet og Universitetet. Ganske vist fremdrog den høitærede Marineminister her igaar meget væsentlige Punkter og Mangler ved den foreliggende Finantslov, og det Mangler af en saadan Natur, at han for sit Vedkommende maatte bede det høie Thing om at hjælpe sig til at faae de paagjældende Poster indsatte paa Finantsloven. Jeg har nu den Tro, at den høitærede Marineminister ikke har ment, at det vilde forhindre en Finantslovs Vedtagelse, forsaavidt disse andre Punkter ikke skulde findes paa den. Jeg vil sige med Hensyn til de Forlangender, der i det Hele taget stilles saavel af den ærede Krigsbestyrelse som af den ærede Marinebestyrelse, at det næsten gaar med dem, som det siges at gaa med Præsterne og deres Sommer, at de aldrig blive fyldte. Jeg kan næsten sige det Samme om Krigs- og Marinebestyrelsens Pengekasse, at den heller aldrig kan blive fyldt, og der kunde altsaa fra Rigsdagens Side være Anledning til at sætte en ny Bund ind i denne Kasse. Jeg tør vel imidlertid forudsætte, at Striden vil koncentrere sig om disse tre Punkter paa den nuværende Finantslov; der er altsaa Striden. Det andet Punkt, som jeg vil undersøge, er, hvad det er for Midler, der foreslaas for at bilægge denne Strid. Ja, der tilraades os jo ganske vist, at vi skulle læse Grundloven og forstaa den paa den Maade, at Overenskomst er fornøden, og at vi skulle forliges, og at en saadan Overenskomst kun kan komme istand, forsaavidt da intet af Thingene skal lide noget Syndeligt, derigjennem at man mødes paa Halvveien eller Lignende. Det forekommer mig, at der ingen rigtig Logik er i den Sætning, thi saa har jo den eller de, som ville foranledige Konflikt, og som have Lyft til at faae Konflikt, det til enhver Tid i deres Magt, ogsaa i det foreliggende Tilfælde, at stille Forbringerne saa store, for ikke at sige urimelige, at Forlig ikke vil kunne bringes istand ved at gaa den foreslaaede Vej: at mødes